

faa en yderligere Statsudgift af indtil 1 Mill. Kr. ved et forøget Tilskud til Alderdomsforsørgelsen. — Der blev fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) rettet det Spørgsmaal til mig, om jeg ikke var betænkt paa at fremkomme med et Forslag om en billig Alderdomsforsørgelse — det vil sige, en billig Selvforsørgelse; nu efter at Alderdomsforsørgelsesloven har taget sig af Folkets store Masser. Dertil skal jeg svare, at de Forsøg, jeg tidligere har gjort paa at faa staaet Tanken om en billig Alderdomsforsørgelse Indpas her i Tinget, opmuntrer mig egentlig ikke til at gentage dem, og dernæst dette, at jeg maa antage, at netop den almindelige Lov om Alderdomsunderstøttelse har ogsaa formindsket Billigheden til at bringe Statsopre for en billig Selvforsørgelse. Der er en Slags Modsigelse i at sige billig Selvforsørgelse; for var det en virkelig Selvforsørgelse, saa behøvede Staten jo ikke at yde Tilskud, Hjælp til Selvhjælp med andre Ord. Skulde jeg imidlertid tage fejl, skulde det komme til at foreligge for mig saaledes, at man ogsaa burde søge at bringe en saadan Anstalt til Veje, og at den kunde blive et nyttigt Supplement til den almindelige Alderdomsforsørgelseslov, ja saa skal jeg meget gerne tage Sagen under fornyet Overvejelse.

Justitsministeren (Kelleman): Sædvanlig forekommer der ikke under Finanslovens 1ste Behandling ret meget, som vedrører mit Budget, og heller ikke denne Gang er der fremkommet meget, hvorfor jeg skal fatte mig meget kort. Der er dog et Par Bemærkninger, jeg maa gøre. Først er det i Anledning af nogle Bemærkninger, som saaldt fra det ærede Medlem for Ribebenhavns 4de Valgkreds (Scharling), idet han dolerede over Uensigtsmæssigheden og Ubequemmeligheden af Karantæneindretningerne ved Gjedser. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at det maatte nu, da Karstiden jo bliver koldere, vil være nødvendigt at drage nogen Omjörg for, at de Folk, der have Karantæne der, kunne have det noget bedre end hidtil; men jeg finder dog, at der er Mærkeligt til for Princippets Skyld at gøre den Bemærkning hertil, at det er ikke Karantænevæsenets Sag at afkommodere det karantæneholdende Publikum. Dette maa siges for Princippets Skyld, thi hvis man vilde stille denne Fordring, saa vilde det i sine Konsekvenser føre meget vidt og vilde kræve store Opfre, ikke blot i Gjedser, men rundt omkring i Landet, saa at sige i enhver Søbstad, og denne Fordring finder

heller ikke Medhold i Karantæneloven, hvori der kun findes den Regel, at der skal være Lokaler, hvor de syge kunne henlægges; men hvad andre Folk angaar, er det Karantænelovens Mening, at de skulle blive om Bord i deres Skib. Dersom man i sin Tid vilde have indsat Bestemmelser i Karantæneloven, hvorefter det skulde paalægges Søbstæderne at staae videregaaende Bekvemmeligheder eller Kajernekibe, hvori de karantæneholdende skulde ligge, saa er jeg sikker paa, at en saadan Bestemmelse ikke vilde være gaaet igennem i Rigsdagen paa Grund af de store Beføstninger, dette nødvendigvis vilde medføre. Det er Karantænelovgivningens Opfattelse, at det karantæneholdende Publikum maa blive om Bord, og om Opholdet der er mere eller mindre behageligt, bliver Publikums egen Sag; det bør man selv overveje ved Valget af de Skibe, man vil sejle med. Fra et andet Synspunkt mener jeg ganske vist, at der er Grund til at gøre noget ved Gjedser — og det gøres nu — nemlig fordi det er en Postroute, en Forbindelse, som Staten selv har interesseret sig for at faa i Gang og selv ønsker at gøre tillokkende, og derfor kunde man maaske komme til et saadant Resultat, men ikke i Kraft af den Betragtning, at det skulde være Karantænevæsenets Sag at afkommodere det karantæneholdende Publikum, en Betragtning, der vilde drage alt for store Konsekvenser efter sig. — Dernæst fremdrog det samme ærede Medlem et andet Punkt, nemlig at det var ubilligt ikke at udvirke en forhøjet Lønning eller i alt Fald en bedre pekuniær Stilling for Distriktslægerne i Betragtning af det meget betydelige Arbejde, som dels den ny Fattiglov og dels Alderdomsforsørgelsesloven vil paaføre dem og allerede har paaført dem i et betydeligt Omfang. Jeg skal erkende, at dette er et Billighedskrav, og jeg skal tilføje, at jeg har under Udarbejdelse et Lovforslag om Distriktslægernes Lønningsvilkår, som inden ret lang Tid vil blive forelagt dette ærede Ting. Jeg vil da haabe, at man her i Tinget vil modtage dette Lovforslag med Velvilje og yde Distriktslægerne det, som de med Billighed kunne gøre Krav paa i Anledning af de større Fordringer, man nu stiller til deres Arbejdskraft. — Endnu finder jeg mig kun foranlediget til at gøre en Bemærkning i Anledning af noget, som fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Ribebenhavns 9de Valgkreds (Hørdum). Jeg skal ikke gaa videre ind paa de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at anstille om, at Politiet her til Lands har Lov til at staa Folk